

bestridt det, at han overfor en anden Fængselsbetjent derovre har beklaget sig over, at man paa den Maade vilde være ubehagelig overfor ham og utaknemmelig ved ikke at ville yde Bidrag til denne Hædersgave. Der foreligger nu fra den afskedigede Nicolaj Rasmussens Side en Klage over, at da han en Dag var inde paa Kontoret hos Hr. Goos, sagde denne til ham: „I vilde altsaa ikke give noget til en Gave til Overinspektøren? I maa jo skamme eder, maa I, men det er siden den Satans beskidte Socialist-Forening er bleven etableret, at der er kommet en saadan Aand ind paa Anstalten. Og De, Nicolaj Rasmussen, er en af de værste. Men De kan tro, at det skal ikke blive glemt, jeg skal huske det, det kan De tro.“ Denne Udtalelse er gengiven i alt væsentligt korrekt og bestyrkes ved, at Inspektøren selv i en Erklæring har indrømmet, at han overfor andre har udtalt sig i samme Retning. Jeg mener, at der her foreligger en politisk Forfølgelse af en Mand. Fra den Dag Nicolaj Rasmussen ikke vilde yde noget til en Hædersgave til Overinspektøren, kunde han ikke længere gøre Inspektøren tilpas, saa var der stadig meget i Vejen med ham, og i August Maaned i Sommer indstillede Inspektøren endelig til Justitsministeren, at Nicolaj Rasmussen blev afskediget som Følge af, at han ikke egnede sig til Forfremmelse til Fængselsbetjent.

Jeg ser ikke rettere, end at der her foreligger en politisk Forfølgelse, og jeg beklager meget, at den højtærede Justitsminister, hvem jeg har forelagt Sagen, har stillet sig saa køligt overfor denne Sag, som han i Virkeligheden har. For et Par Aar siden, da Postmesteren i Horsens havde afskediget et Reservepostbud paa et nøjagtigt lignende Grundlag, henvendte jeg mig til Indenrigsminister Jensen-Sønderup, og saa snart Jensen-Sønderup havde faaet Sagen forklaret, sagde han, at hvis Afskedigelsen blot smagte det ringeste af Politik, skulde Manden tvinges til at genantage Postbudet, og det skal siges til den højtærede Indenrigsministers Røs, at da han havde undersøgt Sagen og set, at der var al Sandsynlighed for, at der laa politiske Motiver bag denne Afskedigelse, gav han øjeblikkelig Postmesteren Ordre til at genantage det afskedigede Postbud. Den højtærede Justitsminister har ikke villet tage saaledes paa denne Sag — jeg vil ikke rette nogen Bebrejdelse, den højtærede Justitsminister har været meget elskværdig,

da jeg forelagde ham Sagen, og den afskedigede Fængselsbetjent er ogsaa bleven modtaget meget velvilligt. Den højtærede Minister har endogsaa givet halve Løfter om, at han eventuelt vilde søge at skaffe Manden ind andetsteds, men da det kom til Stykket, blev det ikke til noget med disse halve Løfter. Jeg modtog saa følgende Skrivelse fra Justitsministeren: „Efter at Hr. Folketingsmandens Skrivelse af 18. August d. A., hvori De fremfører Klage over Afskedigelsen af tidligere Sygehuskarl ved Horsens Straffeanstalt Nicolaj Rasmussen, har været tilsendt Inspektøren for nævnte Straffeanstalt til Erklæring, har man fra denne modtaget en Udtalelse, hvori han benægter overfor bemeldte Nicolaj Rasmussen at have udtalt sig saaledes, som i Deres Skrivelse paastaet, eller i det hele om den i samme omhandlede Sag. Herefter finder Ministeriet ikke Anledning til at foretage videre med Hensyn til den nævnte Klage“. Jeg spurgte saa Justitsministeren, og jeg har spurgt den meget ærede Direktør for Fængselsvæsenet: Hvad har Nicolaj Rasmussen gjort sig skyldig i? Hvad er Aarsagen til, at man har afskediget denne Mand? Det har ikke været mig muligt at faa noget Svar. Jeg har faaet en Forklæring om, at Manden aabenbart ikke egnede sig til sin Bestilling, men jeg synes, at naar man har brugt Manden i 7½ Aar, og der ikke har været noget som helst at klage over ham, og man ikke kan fremlægge et eneste Bevis for, at Manden ikke egner sig til Pladsen, saa er der øvet en meget stor Uretfærdighed imod ham. Jeg tvivler for øvrigt om, at man har haft juridisk Ret til at afskedige Manden. Den Skrivelse, jeg før oplæste fra Hr. Inspektør Goos, hvori det meddeles Nicolaj Rasmussen, at han er ansat som Sygehuskarl, og at det er Direktionen, som har ansat ham, mener jeg bekræfter, at Manden er fast ansat Funktionær ved Sygehuset. Til Bestyrkelse i saa Henseende vil jeg anføre, at han maatte betale til den Begravelseskasse, som findes for de faste Funktionærer; og hans Forgænger i Embedet maatte betale til den Enkepension, som er forbeholdt de faste Funktionærer ved Straffeanstalten. Efter alt dette kan jeg ikke se andet, end at man har øvet stor Uret overfor en underordnet Funktionær, og jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at undersøge denne Sag nærmere og søge at gøre den Uret god igen, som er øvet overfor Nicolaj Rasmussen.